

De brief:

Lieve Roy/kapitein RS/SvO/Superneef,

Bedankt voor de impact die je hebt gehad op ons als kinderen, en de rol die je hebt gespeeld in ons opgroeien. Mede dankzij zou hebben wij ontdekt wie wij als volwassenen willen zijn.

Voor ons drieën was je een geliefde achteroom met wie wij alles wat er in ons leven omging konden delen. Tijdens onze gesprekken was er altijd zo veel te bespreken, dat we de stack of haakjes goed moesten bijhouden om ervoor te zorgen dat alles behandeld werd.

Of het nu ging over onze studiekeuze, over hoe relaties werken of onze favoriet muziek; Alles kwam voorbij en werd tot in de diepte geanalyseerd. Maar waar het ook over ging, je fietste er altijd wel iets wiskundigs of filosofisch in.

De gesprekken over het universum zijn mede verantwoordelijk voor mijn studie in de natuurkunde, en hoe blij was je toen ik ook bas ging spelen. Toen jij uit het hoger onderwijs stapte, ben ik er in gestapt, maar je herkende nog steeds alles wat ik tegenkwam.

Toen we klein waren, speelden we onder andere de emotionele lift in de woonkamer op de chasselaan. Daar heb jij Merel haar liefde voor theater en improvisatietheater aangewakkerd en haar een prachtige uitlaatklep gegeven. Jullie schreven elkaar jarenlang ellenlange updeets via de mail, die later vervangen werden door telefoongesprekken, waarin alles besproken en geanalyseerd werd wat de afgelopen tijd gebeurd was.

Met Reinout beleefde je grootse avonturen op de boot. In de smalle Rosie fae slapen en back to the future kijken, of samen monsters tekenen die je dan met eigenlijk nog te moeilijke woorden voor rein beschreef.

En in de tijd dat rein in Delft is gaan studeren ging je wel eens langs bij zijn studentenhuus. Daar voelde je je natuurlijk direct thuis tussen de studenten. Daarna ging dan een groepje van die studenten je aanmoedigen bij het NK-boogschieten.

En als we elkaar zagen, bracht je altijd de befaamde appeltaart mee. Deze appeltaart varieerde in zoetheid, deeg-inhoud verhouding en kwaliteit, en was altijd eigenlijk veel te groot om in een keer op te eten. Maar hij was ook met liefde gemaakt, en werd ook met liefde opgegeten (soms verspreid over verschillende dagen).

We hebben veel aan je gehad, en erg van de tijd met jou genoten.

Kapitein RS, SvO, Superneef, we gaan je missen. De brief:

Lieve Roy/kapitein RS/SvO/Superneef,

Bedankt voor de impact die je hebt gehad op ons als kinderen, en de rol die je hebt gespeeld in ons opgroeien. Mede dankzij zou hebben wij ontdekt wie wij als volwassenen willen zijn.

Voor ons drieën was je een geliefde achteroom met wie wij alles wat er in ons leven omging konden delen. Tijdens onze gesprekken was er altijd zo veel te bespreken, dat we de stack of haakjes goed moesten bijhouden om ervoor te zorgen dat alles behandeld werd.

Of het nu ging over onze studiekeuze, over hoe relaties werken of onze favoriet muziek; Alles kwam voorbij en werd tot in de diepte geanalyseerd. Maar waar het ook over ging, je fietste er altijd wel iets wiskundigs of filosofisch in.

De gesprekken over het universum zijn mede verantwoordelijk voor mijn studie in de natuurkunde, en hoe blij was je toen ik ook bas ging spelen. Toen jij uit het hoger onderwijs stapte, ben ik er in gestapt, maar je herkende nog steeds alles wat ik tegenkwam.

Toen we klein waren, speelden we onder andere de emotionele lift in de woonkamer op de chasselaan. Daar heb jij Merel haar liefde voor theater en improvisatietheater aangewakkerd en haar een prachtige uitlaatklep gegeven. Jullie schreven elkaar jarenlang ellenlange update's via de mail, die later vervangen werden door telefoongesprekken, waarin alles besproken en geanalyseerd werd wat de afgelopen tijd gebeurd was.

Met Reinout beleefde je grootse avonturen op de boot. In de smalle Rosie fae slapen en back to the future kijken, of samen monsters tekenen die je dan met eigenlijk nog te moeilijke woorden voor rein beschreef.

En in de tijd dat rein in Delft is gaan studeren ging je wel eens langs bij zijn studentenhuys. Daar voelde je je natuurlijk direct thuis tussen de studenten. Daarna ging dan een groepje van die studenten je aanmoedigen bij het NK-boogschieten.

En als we elkaar zagen, bracht je altijd de befaamde appeltaart mee. Deze appeltaart varieerde in zoetheid, deeg-inhoud verhouding en kwaliteit, en was altijd eigenlijk veel te groot om in een keer op te eten. Maar hij was ook met liefde gemaakt, en werd ook met liefde opgegeten (soms verspreid over verschillende dagen).

We hebben veel aan je gehad, en erg van de tijd met jou genoten.

Kapitein RS, SvO, Superneef, we gaan je missen.

Lotte, Merel, Reinout